

ikke vakte saa megen Misfornøjelse, som Tilfældet hidtil har været.

Korsgaard: Jeg vil begynde med at takke den højtærede Minister for offentlige Arbejder, fordi han har tiltraadt mit Forslag om Nedsættelse af et Udvalg til Overvejelse af, i hvilke Tilfælde man maa foretrække at bruge Automobiltrafik fremfor Jernbanetrafik. Jeg er klar over, at den stillede Opgave ikke vil blive helt let at løse, men jeg nærer dog det Haab, at det Arbejde, et saadant sagkyndigt Udvalg kan udrette, vil faa nogen Betydning for Fremtiden.

Jeg takker den højtærede Finansminister for de indgaaende Bemærkninger om vore finansielle Forhold, som den højtærede Minister i særlig Grad rettede til mig. Det Billede, som den højtærede Finansminister oprullede, forekommer mig paa ingen Maade at være lysere end det, som jeg tegnede, naar man tager Hensyn til visse Ting, som jeg om et Øjeblik skal komme ind paa; tværtimod synes Billedet mig at være afgjort mørkere. Det, hvorom Diskussionen mellem den højtærede Minister og mig har drejet sig, kan deles i to Afsnit, dels det, der tager Sigte paa den direkte Beskatning, altsaa Indkomst- og Formueskatten, og dels det, der tager Sigte paa den indirekte Beskatning. Det er da navnlig det første Afsnit, om hvilket jeg mener at turde sige, at den højtærede Ministers Udtalelser i Virkeligheden var meget mørke.

Den højtærede Minister kom til det Resultat, at disse Skatter vil give et Beløb af 155 Mill. Kr. For saa vidt som mine Notater er rigtige, var det ved Fremlæggelsen af disse Skattelove forventet, at de skulde give en Indkomst af 176 Mill. Kr., men hertil kom, hvilket den højtærede Finansminister ogsaa den Gang understregede, yderligere 14 Mill. Kr., som man ventede at ville faa ind paa Grund af, at de paagældende Skattelove med deres halve Vægt virkede tilbage paa et foregaaende Regnskabsaar. Skattelovene skulde altsaa, hvis de havde holdt det, man ventede, den Gang Forslaget blev fremsat, have givet, ikke et Beløb af 176 Mill. Kr., men et Beløb af 190 Mill. Kr. Efter de sidste Oplysninger kan det altsaa antages, at de vil give ca. 155 Mill. Kr., hvilket betyder et Minus

paa 35 Mill. Kr.; skønmæssigt havde jeg ment, man kunde regne med et Minus paa 30 Mill. Kr.

Men der er desuden det triste ved Sagen, at man dog sikkerlig maa antage, at det er i det sidste halve Aar, at Skatterne i saa høj Grad har svigtet. Den Gang den højtærede Finansminister udtalte sig om Skattelovens Ydeevne, befandt vi os paa et Tidspunkt af Aaret, der nogenlunde svarer til det, vi nu befinder os paa, et Tidspunkt, da man nogenlunde sikkert kunde overse, hvad det foregaaende Aar vilde give. Jeg maa altsaa antage, at den Del af Skatterne, som hidrører fra det Aar, som ligger et Aar længere tilbage, virkelig har givet saa nogenlunde det, man havde ventet. Og hvis det er Tilfældet, saa vil det sige, at dette Halvaar skulde have givet Halvdelen af 176 Mill. Kr., altsaa 88 Mill. Kr., hvortil dernæst skulde komme de 14 Mill. Kr., som jeg tidligere har nævnt, i alt 102 Mill. Kr. Nu er det vel nok sandsynligt, at ej heller disse Skatter er indgaaet med det fulde Beløb, man havde ventet, i særlig Grad foranlediget ved, at ikke faa Skatteydere ikke har kunnet betale den dem paalignede Skat. Hvor meget man skal regne som Fradrag foranlediget ved dette Forhold, det har jeg i alt Fald ikke nogen sikker Viden om; men skønner man, at det kan dreje sig om 7 Mill. Kr. for dette Halvaar, saa skulde man altsaa kunne antage, at det paagældende Halvaar har givet 95 Mill. Kr.

Naar det i dette Øjeblik antages, at Skatterne i alt vil give 155 Mill. Kr., saa vil deraf følge, at sidste Halvaar af Skatteaaret kun har givet 60 Mill. Kr., og det vil vel saa igen, antager jeg, betyde, at man i det Skatteaar, der kommer, ikke maa regne med synderlig mere end 120 Mill. Kr., maaske 125 Mill. Kr. Da der i det Finanslovsforslag, der behandles, regnes med en Indtægt, tror jeg, paa 158 Mill. Kr., saa vil det ses, at hvis denne Antagelse er rigtig, tager Mindre-Indkomsten af denne Skattekilde godt og vel alt det, som man har beregnet skulde være til Disposition til Til lægsbevillingsloven og til ekstraordinære Foranstaltninger.

Jeg kan altsaa ikke se rettere, end at Billedet ved de Oplysninger, den højtærede Finansminister har givet med Hensyn til